

[Handelsministeren]

på lokalt plan. I det arbejde, der på lokalt plan foregår for at bringe distributionssystemet på plads, spiller kommunerne en central rolle i samarbejdet med eksisterende energileverandører af gas eller fjernvarme, som jo alle har en betydelig kommunal islet. Som hjælp til gennemførelse af dette arbejde blev der inden for beskæftigelsesplanen bevilget 20 mill. kr. som tilskud. Disse midler fordeles efter indstilling fra det under handelsministeriet nedsatte naturgasdistributionsudvalg. Dansk Olie & Naturgas A/S bistår efter kommunalt ønske i dette arbejde.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er taget og på nuværende tidspunkt ikke kan tages stilling til en dansk naturgasforsyning. Grunden hertil er, at aftalen i juli sidste år mellem A. P. Møller og handelsministeren fastslår, at A. P. Møller senest den 1. maj 1978 skal fremlægge en endelig rapport om mulighederne for en dansk naturgasproduktion, og at A. P. Møller herefter skal indlede forhandlinger med Dansk Olie & Naturgas A/S om salg af gassen. Aftalen har altså en tosidet forpligtelse: den forpligter A. P. Møller til at rapportere og forhandle og staten til at være forhandlingsberedt.

Resultatet af forhandlingerne og af Dansk Olie & Naturgas A/S' samt kommunernes omfattende undersøgelse vil tilvejebringe det grundlag, på hvilket folketingsret kan tage stilling til, om vi her i landet skal have en naturgasforsyning. Det er regeringens opfattelse, at den maksimale og helt afgørende forsyningssikkerhed vil kunne opnås gennem størst mulig forsyning med indenlandske energiråstoffer, og at vi derfor ikke må sky nogen anstrengelse for at sikre dette.

Oliebranchens Fællesrepræsentation synes ikke i sin netop afgivne kommentar til regeringens energiplan at dele denne opfattelse, men henviser os til i stedet at forlade os på olie, og det vil fortrinsvis sige olie importeret fra Mellemosten, på opvarmningsområdet.

Jeg vil gerne sige klart og utvetydigt, at jeg er grundlæggende uenig i denne betragtning, selv om olieselskabernes interesse i at bevare fyringsmarkedet måske gør det forståeligt, at man fremsætter sådanne betragtninger. Det påstås også, og her synes oliebranchen at have fået følgeskab, at det er meget bedre for Danmark at sende naturgassen ud af landet. Det kan vel kort beskrives som eksport af forsyningssikkerhed. Ud over den kortsigtede

økonomiske gevinst ved ikke at skulle investere i naturgasnettet, eller som jeg vil kalde det: i en fremtidig forsyningssikkerhed, mener man, at eksportindtægterne kan tjene til finansiering af indkøb af olie og kul fra udlandet.

Jeg tror, at der er mange, der med mig vil spørge, om vore konkurrenter til køb af den danske gas, det kan være Tyskland, Holland eller Frankrig, råder over olieforekomster, som de kan sikre os leverancer af i 1980'erne og 1990'erne uanset egne behov og uanset den mangelsituation, der må forventes at foreligge på dette tidspunkt. I øvrigt vil allerede de internationale krisefordelingsaftaler for olie være til hinder for etablering af sådanne sikre aftaler.

Der peges også på andre problemer omkring naturgassen. Er der nok af den i de danske forekomster? Svaret er, at det er jo det, A. P. Møller vil give sin bedømmelse af senest den 1. maj 1978. For mit vedkommende vil jeg dog gerne sige, at handelsministeriet i dag bedømmer det sådan, at der er tilstrækkelig naturgas fra de kendte felter, antagelig 70-80 mia m³ eller mere. Sådanne mængder vil muliggøre en opfyldelse af energiplanens mål for gasforsyningen og sikre en rimelig afskrivningsperiode for investeringerne i naturgasnettet. Der skulle således være tale om mulighed for at indgå kontrakter om på én gang at købe naturgasmængder, der i brændværdi svarer til 70-80 mill. t olie eller mere.

Man skal også gøre sig klart, at hvis vi har det tungtvejende bidrag til vores forsyningssikkerhed, som en sådan ilandføring og anvendelse af gassen her i landet vil betyde, så sikrer vi os også muligheden for at komme i betragtning, når der gøres nye fund på dansk område. Udviklingen i efterforskningen tyder på, at dette vil ske. Føres gassen derimod i land i Tyskland eller Holland, vil nye fund gå samme vej.

Når det drejer sig om olien, er der gjort opmuntrende fund på dansk område, men uanset dette indeholder de gjorte oliefund næppe mere end halvdelen af den energimængde, der er indeholdt i de gjorte danske gasfund. Også på olieområdet er der mulighed for at gøre nye fund, og spørgsmålet melder sig så: hvorledes er samfundets interesse omkring udnyttelsen af kendte og nye olieforekomster?